

Núm. de Rotlle: TSJP 0000093/2018
Núm. de Causa: 6000141/2016

SENTÈNCIA 10-2019

PARTS:

Recurrent: G. A. G. XXX SLU
Advocat: Sra. M. C. O.

Recorregut: Sra. P. A. M.
Advocat: Sra. S. B. A.

Recorregut: MINISTERI FISCAL

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD
Magistrats: Sra. Marie CONTE
Sr. Albert ANDRES PEREIRA

Andorra la Vella, cinc de març de dos mil dinou.

En el recurs d'apel·lació interposat contra la sentència de data 25 de juliol de 2018, dictada pel Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, seguida per un delictes major d'apropiació indeguda. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent la **Sra. Marie CONTE**.

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts dictà sentència de data 25-7-2018 amb la següent part dispositiva: *"Decidim: Absoldre P.A.M. del delictes major d'apropiació indeguda del que venia acusada pel Ministeri Fiscal i del delictes major continuat d'apropiació indeguda del que venia essent acusada per l'acusació particular, declarant d'ofici les despeses processals causades."*

II.-RESULTANT: que el precedent fallo es recolza en els següents fets que declara provats en el seu primer Resultant: *"són fets provats i així es declara que des de l'1 de setembre de 2011 fins el 25 de febrer de 2013, la processada P. A. M., nascuda el XXX a XXX de nacionalitat francesa, i*

sense antecedents penals, va treballar per l'empresa XXX, SLU –quin objecte social és l'organització d'esdeveniments, espectacles i congressos– essent l'administrador únic de la mateixa A. P. G., i assolint la processada el càrrec d'encarregada de l'esmentada empresa l'11 de gener de 2012, en la qual havia començat treballant com a administrativa.

Així i en desenvolupament de la seva nova funció i activitat, que era la d'organitzar fires, exhibicions i congressos, la processada M. havia de viatjar per anar a visitar clients i promocionar la societat per a portar a terme esdeveniments al Principat d'Andorra, ostentant a tal efecte àmplies facultats de gestió que li foren atorgades mitjançant poders notariais, i disposava de targetes de crèdit de l'empresa per satisfer les despeses pròpies d'aquesta, estant també facultada la processada per operar a un compte bancari de la societat a l'entitat Mora Banc.

Un cop celebrat el Saló de la Infància del Pas de la Casa, de l'any 2012, la processada M. va contactar amb l'administrativa N. C. P., perquè li ingressés les quantitats de 250 i 500 €, provinents de beneficis de l'esmentat esdeveniment, a un compte personal seu, sense que hagi quedat acreditat que existís una voluntat per part de M. de quedar-se aquests diners de l'empresa, sinó de compensar quantitats que li havien de ser satisfetes per P., especialment pels desplaçaments que realitzava amb el seu propi vehicle amb la finalitat de poder arribar a contractar els diversos esdeveniments.

En data 29 de novembre del 2012, M. va fer servir una targeta de crèdit "Electron" de l'empresa "XXX SLU", per pagar unes despeses seves de dentista d'un import de 121.60 euros, sense que tampoc hagi quedat demostrat que fes dita operació per apoderar-se de diners de l'empresa, doncs de forma immediata va posar en coneixement l'error sofert pel fet d'haver utilitzat aquesta concreta targeta de la societat.

A principis del 2013, van haver-hi una sèrie de malentesos i controvèrsies dimanants de la manera d'organitzar i portar a terme la gestió dels esdeveniments al Principat entre l'administrador únic de XXX, SLU, A. P. i l'avui processada P. A. M., que va concloure, després d'algunes trobades entre ambdós durant el mes de febrer de 2013, en una demanda laboral presentada per aquesta última contra l'esmentada societat en reclamació d'havers i d'indemnització, el dia 8 de març del 2013, que va ser registrada amb el número d'autoes civils B-0480-1/13, estant en l'actualitat aquest procediment laboral suspès per prejudicialitat penal, a l'haver presentat A. P. G., en nom i representació de XXX SLU una querella criminal contra M., la qual va ser admesa parcialment a tràmit "

III.-RESULTANT: que contra l'esmentada sentència interposà recurs d'apel·lació la representació lletrada de XXX SLU, en no estar en absolut d'acord amb la sentència dictada, sol·licitant que es revoqui íntegrament la sentència de primera instància i es dicti una nova condemnant a la Sra. M. com autora responsable del delictes major

d'apropiació indeguda, i imposant-li la pena de 12 mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la pena de 2 anys, així com al pagament de les despeses processals causades, inclosos honoraris d'advocat tant de primera com de segona instància, condemna-la també a satisfer la responsabilitat civil en la suma de 750 euros incrementada en els seu interessos.

IV.-RESULTANT: que el Ministeri Fiscal no s'oposa al recurs, entenent que els fets objecte d'acusació resten abastament acreditats i trobant-se a l'ensem tots els elements constitutius del delictes major d'apropiació indeguda, interessant la revocació de la sentència recorreguda en el sentit de que es dicti una de nova de conformitat amb les seves conclusions.

V.- RESULTANT: que la representació lletrada de la Sra. P. A. M. s'oposa al recurs interposat, considerant que aplicant la presumpció d'innocència, el tribunal va decidir que existien dubtes raonables de que les sumes de les quals es va apropiat la seva defensada podien provenir de compensacions de deutes entre l'empresa i la Sra. M. En aquest sentit, sol·licita que es desestimi el recurs d'apel·lació interposat i es confirmi íntegrament la sentència recorreguda, imposant al recurrent les costes processals incloses honoraris d'advocat.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que la representació lletrada de la societat "XXX, SLU", recorre la sentència, amb el suport del MINISTERI FISCAL i limita la seva impugnació a l'absolució de l'acusada en relació a les quantitats de 500 i 250 euros, propietat de l'empresa per a la qual treballava, les quals, seguint les seves instruccions, van ser ingressades en comptes corrents de les que n'era titular.

La sentència impugnada sustenta l'absolució de la Sra. M. en l'absència d'acreditació de la concurrència de l'element subjectiu del delictes d'apropiació indeguda, consistent en la intenció d'obtenir un enriquiment il·lícit e injustificat mitjançant l'apropiació de les quantitats que van ser ingressades en els seus comptes.

Considera el Tribunal de Corts que la possibilitat de que l'apropiació del total de 750 euros, es realitzés amb la intenció de compensar deutes que la societat tenia front a l'acusada, exclouria l'ànim de lucre propi del delictes. Aquesta possibilitat la fonamenta el Tribunal en la reclamació de diverses quantitats considerades degudes en concepte de despeses de desplaçaments que la Sra. M. va fer en la demanda laboral interposada contra la societat recurrent, circumstància que avalaria la seva declaració en aquest sentit.

La part recurrent considera que l'existència d'una possible compensació de deutes no es pot considerar acreditada perquè el Sr. P. – administrador únic de la societat- ho va negar i en la demanda laboral no es dedueixen els 750 euros de les despeses per desplaçament que es reclamen.

La sentència no considera acreditada l'existència de deutes de la societat en front a l'acusada, sinó que entén que és possible que existissin en consideració a les seves manifestacions, la reclamació de despeses per desplaçament en un procediment laboral, i la declaració de la Sra. C. en el sentit de que l'acusada feia els desplaçaments en el seu cotxe particular, essent lògic que l'empresa els hi pagués. També el comptable extern de l'empresa, el Sr. T., va declarar en el judici, segons consta en l'acta, que l'empresa assumia les despeses de desplaçament de la Sra. M.

El dubte sobre l'existència de deutes que podrien haver-se compensat amb els 750 euros dels que va disposar l'acusada, el considerem raonable, sense que el fet d'haver estat negat pel Sr. P, sigui suficient per a dissipar-ho en atenció als arguments considerats pel Tribunal. En aplicació del principi "*in dubio pro reo*", aquest dubte necessàriament ha de determinar l'absolució de l'acusada, en no haver quedat acreditat l'existència de l'ànim de lucre propi del delictes d'apropiació indeguda.

La correcció de la conclusió del Tribunal de Corts tampoc resulta afectada pel fet de que, en el procediment laboral no s'haguessin deduït de les quantitats reclamades en concepte de despeses de desplaçament, els 750 euros dels que va disposar l'acusada. Es desconeix si les despeses a quin pagament podia haver estat aplicades aquesta quantitat, es van o no reclamar en el procediment i, per tant, la manca de menció de la deducció del 750 euros de les quantitats peticionades no equival a la inexistència del deute sobre el que va operar la compensació.

En qualsevol cas, la Sra. C, va declarar en fase instructora i després va ratificar en el judici que el Sr. P, li va autoritzar a fer els ingressos en els comptes de la Sra. M, –tot i que en un primer moment manifestà que li va informar després de fer-los. Si el Sr. P. va autoritzar l'ingrés en els comptes de la Sra. M. de 250 i de 500 euros, és evident que no es va poder produir una apropiació indeguda d'aquestes quantitats i l'absolució era obligada atès que no ha estat qüestionada la credibilitat de la testimoni.

II.-CONSIDERANT: que la sentència recorreguda ha de ser confirmada, amb la imposició de les costes processals causades al recurrent.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

DECISIÓ

1.- DESESTIMAR el recurs interposat per la representació lletrada de “XXX, SLU”

2.- CONFIRMAR la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 25 de juliol del 2018 en la causa 6000141/2016

3.- IMPOSAR al recurrent el pagament de les despeses processals causades pel recurs.

Aquesta sentència és ferma i executiva.